Nº. 2077. DE TIJD. 1854.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden *f* 6.00; *franko* door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

DINGSDAG, 21 FEBRUARIJ.

AMSTERDAM, 20 Februarij.

»De eigenlijke bewerkers van den oorlog," dat is het thema, waarop *Severus* in het *Goudsch Kronijkske* allerlei, wel wat langdradige, maar nu en dan toch vrolijke variatiën heeft opgesteld, ten einde zijne goedhartige lezers voor de Russen te winnen, die niet bijzonder in achting zijn gerezen, sinds Keizer Nikolaas den vrede van Europa op de punt van een naald heeft gezet. *Severus* heeft zeer goed ingezien, dat de inpopulariteit van Keizer Nikolaas is te danken aan den oorlog, dien zijne heerschzucht niet heeft geaarzeld over Europa en de wereld los te laten. Daarom heeft hij al zijne spitsvondigheid, al zijne list, al zijne sluwheid besteed aan een betoog, dat gedurende 9 artikelen, en in 4 of 5 maal zooveel kolommen druks, voor heeft te bewijzen, dat de oorlog in de Oost niet is te wijten aan den armen Czaar aller Russen, die daar volstrekt geen schuld aan heeft, maar aan den Franschen Keizer en aan lord Palmerston, terwijl de laatste nog wel als door de Fransche diplomatie in de luren gelegd wordt voorgesteld. Op te sommen hoe *Severus* zijne stelling opzet, ontwikkelt en verdedigt, zou een werk zijn van zeer gemakkelijken, maar vervelenden arbeid. Valsche voorstellingen, verdraaijing van feiten en teksten, blijkbare onwaarheden, heeft hij daar van 't begin tot het einde opeengestapeld in zoo groote menigte, dat hij meer den schijn heeft te hebben geschreven voor onwetende kozakken dan voor leesgrage Nederlanders. Het stuk is vooral te erkennen als men het eikt aan den toetssteen, die de Grieken kenmerkt en den naam draagt der wereldberuchte *Graeca fides*. In zoo verre is hij volmaakt getreden in den geest der diplomatie, die hij op zich genomen heeft, te verdedigen. Vruchteloos evenwel. Zoozeer vruchteloos dat *Severus* zelf de overtuiging daarvan niet heeft kunnen verbergen. Zij straalt zijns ondanks in het gelijke slotartikel door, waar hij zijne toevlugt neemt tot de officieele stukken, om te bewijzen, dat de oorzaak van den oorlog geen andere is, dan »de zegepraal van den »Franschen invloed voor Rome, over Turkije, tegen de »voorregten der Grieksche Kerk." Het denkbeeld, waar aan hij ingang ten onzent wil verschaffen, blijkt in de volgende vraag:

»Waarom toch die aantijgingen tegen den edelmoedigen, deugdzamen Keizer, die in zijne Kerk belaagd en aangerand, bij zijn [illegible] behandeld wordt, als nam hij die belangen slechts ten voorwendsel, om Konstantinopel in te nemen en de integriteit van het Ottomannische rijk te schenden."

Wij willen aan Keizer Nikolaas noch zijne deugdzaamheid, noch zijne edelmoedigheid betwisten. Zelfs willen wij hem grootmoedigheid toekennen. Maar wat doet dat ter zake? *Severus*, als hij aan de zaak tracht eene uitsluitend godsdienstige kleur te geven, door ze voor te stellen als eene quæstie van invloed tusschen Rome en Moskou, bewijst slechts zijne verlegenheid, omdat zijn betoog alleen een blijkbaar beroep is op de vooroordeelen der protestantsche bevolking tegen Rome? 't Is eene leugenachtige waarschuwing. »Past op, gij die tegen Rusland u boos maakt; weet gij wel wat gij doet? Gij haalt den Paus van Rome binnen." De kunstgreep is bekend. Niet zonder reden twijfelt *Severus* aan de uitwerking daarvan. Hij wordt daarom, aan het slot van zijn pleidooi gekomen, moedeloos. Hij slingert in eene vlaag van wanhoop zijnen landgenooten spot, hoon en verguizing naar het hoofd. En wanneer hij de pen zal neerleggen, komt hem de vreeselijke gedachte voor den geest, dat zijn pathetische uitval welligt slechts een glimlach op de lippen zijner lezers zal brengen. Hij vraagt:

»Gij lacht misschien?"

En bij den angst die hem bekruipt, dat het *pathos* van zijne negen uitvoerige artikelen geen ander rezultaat zal bereiken, dat hij zal worden uitgelagchen, wordt hij radeloos, en vindt hij, tot besluit ten laatste woord slechts de vervloeking;

»Dat God over u lagche!"

Ziedaar hoe men ten jare 1854 in Nederland vóór rekening van anti-revolutionnaire kronijkers polemiek voert. Het exemplaar is kurieus, en der moeite waard om in de gedenkschriften des vaderlands te worden bewaard, opdat het den nazaat blijke, wat al onzin, in naam van 't Goddelijk regt, in de tweede helft der negentiende eeuw, in Nederland is verkocht.

Van verschillende zijden vernemen wij, dat Z. Doorl. Hoogw. Mgr. de Aartsbisschop van Utrecht, met Zijn Hoogw. *Adjutor* Mgr. Deppen, op Zondag 12 Feb. ll., te Utrecht aangekomen, en bij den Zeer Eerw. Heer Deken Hartman is afgestapt. In den avond van dien dag heeft Mgr. de Aartsbisschop, in zijn kathedraal van Utrecht, een pontifikaal lof gedaan, om 't welk bij te wonen, eene groote menigte, die de kerk vulde, was zamengevloeid. Indrukwekkend was die plegtigheid. Onwillekeurig werd men aangegrepen door een diep gevoel van dankbaarheid tot God, als men, nadat sinds zoo veel eeuwen de keten der Bisschoppen van Utrecht, waaronder de Kerk zoo vele heiligen telt, was onderbroken geweest, thans het tegenwoordige aan het verledene geschakeld, en den zetel van den H. Willibrordus door een waardigen opvolger bekleed zag.

Des Maandag's morgens las Mgr. de Aartsbisschop in zijne niet minder dan den vorigen avond gevulde kathedraal, eene stille mis, en diende hij het H. Sakrament des Vormsels plegtig toe aan verscheidene geloovigen. Zijne Hoogwaardigheid maakte van de gelegenheid gebruik, om bij zijn eerste plegtig optreden in zijne kathedraal, het woord tot de zijnen te rigten. De verhevene toespraak, die dezelfde waarheid verkondigde, welke ter zelfder plaatse door den H. Willibrordus gepredikt, maakte een grooten indruk op de gelukkige toehoorders, die met stille aandacht en diepe ontroering de woorden van stichting en zalving uit den mond van hun geëerbiedigden Kerkvoogd opvingen.

Na de H. Dienst gaf Zijne Hoogwaardigheid audientie aan de geestelijkheid, aan de korporatien en aan verschillende partikulieren.

In den loop van den dag bezocht de Aartsbisschop de katholieke kerken en eenige katholieke gestichten der aloude Bisschopsstad. Overal werd Zijne Doorl. Hoogw. met onverholen blijdschap en met de levendigste blijken van eerbied, van gehechtheid en liefde ontvangen.

En toen de Kerkvoogd des Dingsdag's morgens zijne reis voortzette, kon Zijne Doorl. Hoogwaardigheid de overtuiging met zich nemen, dat het geloof der vaderen nog leeft in de harten der kinderen en dat het zaad, door Willibrordus uitgestrooid, nog altijd vruchten van zaligheid voortbrengt.

Het eerste plegtig bezoek van den Aartsbisschop aan de geloovigen der Bisschopsstad, is alzoo gezegend geweest. Heeft de herder zich kunnen overtuigen dat hij de harten der zijnen gewonnen heeft, ook dezen hebben de ervaring opgedaan, dat de Kerkvoogd, die Gods voorzienigheid gesteld heeft, om hen tot de zaligheid te rigten, de goede herder is.

In den loop van de verledene week heeft Zijne Doorl. Hoogw. Mgr. de Bisschop van Haarlem, met onvermoeiden ijver, dag op dag, in verschillende kerken der hoofdstad het H. Sakrament des Vormsels toegediend aan honderde geloovigen. Vrijdag avond naar Sassenheim weergekeerd, is Mgr. van Vree gisteren avond van daar in de Hoofdstad terug gekomen, en op nieuw bij den Zeer Eerw. Heer Deken afgestapt, om tot Zaturdag alhier te verblijven, en telken dage het H. Sakrament des Vormsels in verschillende andere kerken te bedienen. Zijne Doorl. Hoogw. wordt overal bijgestaan door den alom geachten en achtingswaardigen Deken Hoffman, die tot verhooging der plegtigheid tijd noch moeite spaart.

De *Lloyd* van Weenen dd. 16 Februarij behelst het volgende artikel van den heer M. E. van Warrens, dat eene bijzondere opmerking verdient:

»Waarschijnlijk duurt 't niet lang dat men zal weten of Europa vrede of oorlog zal hebben. Indien Rusland niet tot eenen beslissenden stap overgaat, die aan de wereld den vrede geeft, dan is het te voorzien dat de westelijke mogendheden een of anderen maatregel zullen nemen, om aan de onzekere gesteldheid van het oogenblik een einde te maken. Een oorlogsverklaring kan slechts van de westelijke mogendheden uitgaan. Rusland heeft tot hiertoe partij getrokken van een moeijelijk te noemen gesteldheid; en zelfs, mogt dat land den vrede niet willen, het zou volstrekt geen belang hebben eene oorlogsverklaring te verhaasten.

»Vele punten zijn in den staatkundigen toestand van Europa opgehelderd. Men begrijpt alom, dat de door den Czaar tegen Turkije begonnen oorlog min of meer de belangen van *al* de Europeesche Staten krenkt. Van het noordelijk punt van Lapland tot aan de Grieksche kusten der Middellandsche Zee is er geene mogendheid, die niet eene nederlaag der Turken als eene haar toegebragte nederlaag zal beschouwen. De zegepraal van Rusland kan aan niemand dan aan Rusland voordeel geven. Ziedaar wat, in het tegenwoordig konflikt, de zwakheid der groote noordsche mogendheid daarstelt. Elke schrede die zij tot oorlog doet, brengt haar tevens nader tot eene botsing met de overige mogendheden en licht deze meer in omtrent de onhoudbare stelling, waarin zij door eene onwettige (*onecht*) onzijdigheid zouden geplaatst worden. Onthouding is onwettig, wijl er geene mogendheid is, die niet min of meer belang bij den uitslag van den oorlog heeft. Bereids hebben de Europeesche mogendheden het verzoek afgewezen, om de hand te leenen aan het werk harer verzwakking en vermindering. Zal het lang duren alvorens zij eene rol moede worden, bestaande in het werkeloos aanschouwen van een strijd, die haar moet verzwakken en verkleinen, als Rusland overwinnend er uit treedt.

»Als Rusland in dit oogenblik den strijd aanneemt, dan is het met eene schier wiskundige zekerheid dat de aard zelf van het konflikt, voor dat rijk elk denkbeeld uitsluit, een enkelen bondgenoot in Europa te zullen vinden. Het weet tevens dat den dag, als de oorlog zal losbarsten, het niet mogelijk zal zijn het de vijanden te tellen die het te bestrijden zal hebben. Hij die den [illegible] tegen 't algemeen belang moet eene algemeene zamenspanning tegen zich verwachten en ontstaat zulk eene zamenspanning niet, dan moet hij zulk een feit, als bij uitzondering gelukkig voor zich beschouwen. Maar zulk eene uitzondering heeft zelden plaats.

»'t Is te hopen dat het Petersburger kabinet eindelijk zal begrijpen dat de aanval tegen Turkije, een aanval tegen gansch Europa zijnde, Rusland bij eene geheele afzondering, dagelijks het getal zijner vijanden zal zien aangroeijen. Die overtuiging kan ons misschien den vrede nog geven. Mogt intusschen de vrede niet gehandhaafd worden, dan blijft ons toch deze troost, dat het beginsel van regtvaardigheid in de geschiedenis vereend zal blijven en de wet der Voorzienigheid, die wil dat hij de straf drage die schuldig is, eene volkomene getrouwe toepassing vinden zal."

De *Bretagne* van *Saint-Brieuc* behelst den volgenden brief, geschreven door een Bretagneschen missionnaris, genoemd Pierre-Marie Le Turdu, die sedert geruimen tijd in China woonachtig is:

»Tchao-Tchéou-Fou, 26 Augustus 1853.

»Waarde ouders, ik heb omstreeks twee maanden geleden den brief mijner zuster Jeanne-Marie ontvangen. Ik was destijds dertig mijlen van hier, te midden der vreeselijkste tooneelen, welke men zich kan voorstellen. De leden der geheime genootschappen hadden den standaard des oproers opgeheven en vormden eene bende van acht of negen hondert man. Sedert veertien dagen verwoesteden zij het land, toen de landlieden, de werkeloosheid van den mandarijn bemerkende, zich vereenigden, de bende aanvielen en versloegen. Omstreeks drie honderd er van werden gevangen genomen en aan de justitie overgeleverd; hunne straf was te wreedaardiger, naarmate de mandarijn zich lafhartiger had getoond. Zij werden allen veroordeeld tot den brandstapel en de kruisstraf. Om hen het schreeuwen te beletten, vulde men hunnen mond met ongebluschte kalk. Hunne straf duurde twee of drie dagen, soms vier dagen. Sommigen werden na gekruisigd te zijn in het vuur geworpen. Diegenen welke men het schuldigst beschouwde, werden bovendien eenige keeren gegeeseld. Men doorsneed hun de peezen van het onderbeen; men brak de tanden uit hunnen mond; geene foltering die wreedheid kon uitdenken werd hun gespaard.

Het land der Hoei-Tchéou is het tooneel van misschien nog afschuwelijkere daden geweest. Zes honderd personen die langs de rivier gekruisigd waren, liet men hangen, tot dat hunne tot ontbinding overgaande lijken van zelven er afvielen, waarna zij in de rivier werden geworpen.

»Maar de verdedigers van het gouvernement zijn niet zoo gelukkig overal, want de oproerlingen vermeerderen en zijn bereids meester van verscheidene provincien. Wijl hun geld ontbreekt zijn zij wel verpligt zich aan plundering over te geven om te kunnen leven; veeltijds worden de tegen hen gezonden gouvernements-troepen geslagen en vernield. De provincie Fo-kien is reeds in hunne magt; het noorden van die van Kanton begint aan hunne wetten onderworpen te worden, en die van Kouang-si wordt door hunne benden afgeloopen. Ik spreek slechts van hunne afgezonderde benden. Wat hun groot leger betreft, dit schijnt op het oogenblik dat ik schrijf, zich op Pekin, hoofdstad van het rijk te rigten. In het laatst der maand April, hebben zij Nankin ingenomen, en zijn vervolgens noordwaarts gerukt. Zij gaan ook voort den oorlog tegen de afgoden en hunne offeraars te voeren. Maar zij zijn daarom niet beter gezind jegens de Christenen. Zij hebben een soort van eigen geloof, en na de inneming van Nankin hebben zij de Christenen tamelijk mishandeld, wijl deze weigerden hunne godsdienstige denkbeelden te omhelzen. Men mag intusschen hopen dat de tijd en de ondervinding hen gematigder zullen doen worden. Maar wat zal er eigenlijk uit dat alles ontstaan? De zaken zijn nog niet helder genoeg om zulks te kunnen vooruitzien.

»Ongelukkig is al die verwarring hoogst nadeelig voor de godsdienst, schoon mijn laatste togt daarom niet vruchteloos is geweest. Ik heb aan veertig personen den doop toegediend, waaronder twee grijzaarts, een van 81 jaren, die nog sterk genoeg was om over bergen een weg van 3 mijlen af te leggen. Zijne bekeering is inderdaad iets buitengewoons. Zijne vrouw deed zich onderwijzen, terwijl hij meer en meer zich in zijn ongeloof verdiepte; hij vervloekte haar zelfs, omdat zij hare goden ontrouw werd, en zich aan eene vreemde godsdienst overgaf, en dreigde haar uit zijn huis te verjagen, indien zij zich liet doopen. De goede vrouw antwoordde hem, dat zij liever het leven wilde verliezen, dan de christelijke godsdienst verzaken. Moedig verzocht zij door den doop verlevendigd te worden, waarna zij tot haren echtgenoot terugkeerde, hem toevoegende: »Nu ben ik Christin, wilt gij mij nog verjagen?" — »Ik zal er mij wel voor wachten, was het antwoord van den grijzaart; ik heb overwogen en geloof thans, dat het goed is den Heer des Hemels te aanbidden. Onderwijs mij Zijne godsdienst." — »Hoe! riep de oude vrouw, verrukt van blijdschap, zijt gij ook voornemens Christen te worden?" — Gelukkig kon hij een weinig lezen, en de gebeden leerde hij tamelijk gaauw. Maar wijl zijne vrouw een rozenkrans had en hij niet, maakte hij er zich een van rijstkorrels en bediende er zich van met groote godsvrucht. Dra was hij in staat den doop te ontvangen.

»De bekeeringen die mij de meeste blijdschap hebben veroorzaakt, zijn die welke plaats hadden in dorpen, waar nog geene christenen waren; God koos er het armste gezin, om er van het eerste voorwerp Zijner barmhartigheid te maken. Dat gezin was vroeger welgesteld geweest, maar deszelfs hoofd was een verkwister, die na zijn vermogen te hebben verspild, eindelijk er toe overging zelfs zijne vrouw en kinderen te verkoopen. Die thans veertigjarige man heeft volstrekt geen behagelijk voorkomen. Ook is 't niet met hem dat God heeft aangevangen, maar met zijn jongsten broeder en zijn neef. Vervolgens heeft het gansche gezin met bewonderingswaarde lijdzaamheid het onderwijs des goddelijken Woords ontvangen. Onmiddellijk werden de voorwerpen van bijgeloof en afgodendienst vernietigd en van dien stonde aan gaf men zich aan bidden en godvruchtige oefeningen over. 's Ochtends en 's avonds werden die oefeningen vervuld, ook naauwgezet den Zondag geëerd, en de dagen van vaste en onthouding door de Kerk voorgeschreven in acht genomen. Allen, tot zelfs de kinderen, waren door stichtelijken godsdienstijver vervuld.

»Hun voorbeeld heeft in het land een diepen indruk gemaakt, en dagelijks worden zij door een aantal personen bezocht die komen om zich te onderwijzen. Bereids telt men er een tiental, waaronder twee hoofden van rijke familien.

»In een ander oord ontving ik het bezoek van een negenjarigen knaap, het zoontje eens geneesheers: hij wil volstrekt Christen worden, en zijn vader spoort er hem toe aan, schoon hij zelf tot dien stap nog niet is overgegaan. Die knaap is zeer schrander. Toen hij mij bezocht leerde hij in een uur het symbolum der apostelen en zulks ten einde een rozenkrans te verkrijgen.

»Beneden het gebergte, in het land van Oud China, bevindt zich eene andere jongere vrouw, dan van wie ik gesproken heb, die bekwamer is om haren ijver te oefenen. Drie jaren geleden ontving zij den doop en sedert heeft zij mij tien katechesanten en een aantal kinderen voorgesteld, die zij onderwezen heeft. Tegenwoordig bevinden zich in dat gewest veertig Christenen.

»Ik ben bezig met het bouwen van eene kapel; ik zou ook gaarne eene school voor hen bouwen, maar mijne middelen laten zulks niet toe.

»Ik heb u van den ijver der vrouwen gesproken. Verbeeld u echter niet, dat er geen mannen zijn, wier ijver en moed grooter zijn. Ja, zij belijden hun geloof in de tegenwoordigheid der mandarijns en voor de regtbanken. Dit jaar heeft het land een nieuwen martelaar gezien, namelijk den geneesheer van wien ik u vroeger heb gesproken en die aan het hoofd stond van het werk *der Heilige Kindschheid*. Hij woonde in deze stad, waar hij een apotheek had opgerigt. Hij was aan zijne bezigheden toen de mandarijn, ik weet niet ten gevolge van welke aanklagt, hem in hechtenis deed nemen en in de gevangenis werpen. De brief, dien hij vóór zijnen dood schreef, ademt kalmte en blijdschap. Na verloop van drie maanden ontrukte de dood hem ons. Ontberingen en de ongezonde lucht zijns kerkers hebben waarschijnlijk zijn einde verhaast. Zijne gevangenis was dezelfde waarin ik ook ben opgesloten geweest. Onze minister in China had den gouverneur geschreven om zijne vrijheid te verzoeken, maar 't is mij onbekend of de mandarijn geantwoord heeft...."

Naar wij van goederhand vernemen, heeft zich bij den landbouwer H. W. Veenstra, te Opënde, eene zeer kwaadaardige ziekte onder de schapen geopenbaard. Van ruim 120 Drentsche heideschapen van genoemden landbouwer, die gedurende den geheelen winter dagelijks naar de heide werden gedreven en er goed uitzagen, werd in het midden van Januarij een plotseling ziek en was na verloop van vijf of zes uur gestorven. Eene week later had een tweede sterfgeval plaats, en nu nam de sterfte gestadig toe, zoodat in het begin van de loopende maand Februarij bij genoemden landbouwer reeds 55 schapen onder dezelfde verschijnselen waren bezweken. De ziekte wordt volgenderwijze beschreven. Zij begint zonder bepaalde voorteekenen, maar de schapen worden lusteloos, laten den kop hangen, verliezen den eetlust, doch drinken daarentegen onmatig veel. Ook worden zij kortademig, terwijl daarbij de buik geweldig slaat. Al spoedig vallen zij neder, geven meer en meer teekenen van toenemende benaauwdheid en zijn weldra dood. Al de door deze ziekte aangetaste schapen zijn er ook aan bezweken, allen binnen de 24 uur. Bij een opzettelijk onderzoek, naar wij vernemen door den heer J. C. Bilroth, rijksveearts te Noordhorn, op last van den kommissaris des konings in de provincie gedaan, is o. a. gebleken, dat deze vreeselijke ziekte hoofdzakelijk haren zetel in de lever heeft. Met betrekking tot de nog in leven zijnde schapen werd de opmerking gemaakt, dat zij allen sedert het ontstaan der ziekte zeer vermagerd en daarenboven, in strijd met de natuur van het Drentsche heischaap, lusteloos waren en traag. Niet alleen bij een reeds kennelijk door de ziekte aangetast schaap nam men, na het gedood te hebben, afwijkende verschijnselen in lever darmen en bloed waar, maar ook nog bij een schijnbaar gezond schaap, dat mede gedood werd, vertoonden zich aan de lever reeds sporen van ophooping van bloed, dat zwartachtig was en verdikt. Naar wij wijders vernemen, moet de heer Bilroth van oordeel zijn, dat deze ziekte zou wezen eene *anthrax*-ziekte, en wel eene zeer snel loopende *anthrax*-, ook wel bloedziekte, eene ziekte, die in Duitschland onder vele kudden jaarlijks voorkomt en er dan groote verwoesting aanrigt. Wat de oorzaak dezer ziekte, ook met betrekking tot haar ontstaan te Opënde alsmede de vraag van al of niet besmettelijk zijn, aangaat, is het opmerkelijk, dat zich ook reeds bij twee andere landbouwers aldaar, J. J. van Duinen en D. Ruiter, wier schapen soms met die van Veenstra in aanraking kwamen, onder dezelfde verschijnselen eenige sterfgevallen hebben opgedaan. Ook wordt de ziekte door vele buitenlandsche veeartsenij-kundigen werkelijk voor besmettelijk gehouden en zijn dan ook door den heer Billroth voorloopig maatregelen aan de hand gegeven, om de verdere verspreiding zooveel mogelijk tegen te gaan. Misschien zal een nader onderzoek over de ziekte meer licht verspreiden. (*Gr. Ct.*)

Men verneemt dat de heeren Mrs. Donker Curtius van Amsterdam, Metman van 's Gravenhage en Goudsmit van Leyden, dezer dagen aan den gemeenteraad te Haarlem een schriftelijk advies hebben uitgebragt, ter zake van de quæstie der bank van leening aldaar. Men zal zich herinneren, dat in het voorleden jaar, op het voorstel van den heer Salvador, een besluit door den gemeenteraad was genomen, om door regtskundigen te doen onderzoeken of er voor de stad termen konden bestaan tot het instellen eener aktie, hetzij tegen kommissarissen der bank van leening, hetzij tegen het dagelijks bestuur om de schade te vergoeden, welke de kas van voornoemde instelling had geleden. De Raad had het voorstel van den heer Salvador aangenomen, maar met deze wijziging, dat de kommissie niet zou benoemd worden uit raadsleden, maar uit regtsgeleerden, buiten de stad woonachtig. Zijn wij wel onderrigt dan strekt het eenparig advies van genoemde heeren daartoe, dat er voor het gemeentebestuur van Haarlem geen grond hoegenaamd bestaat om ter zake voormeld, eene civiele regtsvordering in te stelle[n] hetzij tegen de Kommissie, hetzij tegen Burgemeester [en] Wethouders.

De Minister van Justitie heeft weder doen opmak[en] eenige statistieke tabellen betreffende het politie-wez[en] over den jare 1852. Zij strekken om een overzigt te g[e]ven van de werking der politie, zoowel ten preventie[ve] als ten repressieve. Die tabellen gaan wederom vergezel[d] van eenige opmerkingen, *voornamelijk met het oog op d[e] vorige tabellen*, en toonen nu en dan aan, in hoever[re] de tegenwoordige met de vorige overeenstemmen of daa[r] van afwijken. Nopens tabellen IV en V wordt o. a. g[e]zegd: »Wil men eene goedwerkende politie-dienst van d[e] beambten verwachten, dan moet men beginnen met he[n] in staat te stellen hunne pligten te vervullen. Het is d[e] bezoldiging dier beambten, die ik hier op het oog heb[.] Wanneer deze bezoldiging te karig is, dan zullen of d[e] politie-dienaren en veldwachters genoodzaakt zijn doo[r] eenig ander bedrijf, in weerwil van hunne instruktiën in hunne behoeften te voorzien, of, wat nog erger is, zi[j] zullen van de misdrijven, die zij geroepen zijn te be[teugelen], tot hun eigen materieel voordeel partij trekke[n] tot groot nadeel van het algemeen belang. En wanne[er] men hierbij nu in het oog houdt, dat de noodzakelijk[e] vermeerdering van uitgaven, door zoodanige betere be[zoldiging] veroorzaakt, ruimschoots zal gebaat worden door de vermindering van het cijfer der misdrijven tegen d[e] eigendommen, om niet eens te spreken van de voordeelen die zoowel de gemeenten als de Staat zullen ondervinden bij de besparing van geregtskosten, wanneer de politie behoorlijk *ten preventieve* werkzaam is: dan voorzeker mag men verwachten, dat de overdrevene zuinigheid, die nog op vele plaatsen te dezen opzigte heerscht, allengs zal worden ingezien en hersteld."

Ten slotte dezer circulaire van den minister wordt gezegd: »Deze weinige beschouwingen gepaard met eene oordeelkundige raadpleging van de verzamelstaten, zullen u wederom doen blijken, dat langs dezen weg eene bepaalde kennis kan verkregen worden van de meer of min goede eigenschappen en van de gebreken der inrigtingen van politie. Van daar dat ik u met aandrang uitnoodige om in de zamenstelling der over 1853 ingewacht wordende tabellen de meeste naauwkeurigheid in acht te nemen."

Gisteren werd alhier de verjaardag van Z. M. den Koning, op de verlangde wijze herdacht.

Z. M. heeft benoemd in het bestuur voor den polder Westzaan, den heer J. C. van Wessem tot dijkgraaf, en de heeren C. Veenis, J. Dekker Gz., D. Beereboom, H. Baas, F. Chaffo Jz. en J. Hoede tot Heemraden; tot dijkgraaf van Drechterland den heer N. C. Quast van Rijneveld, met bepaling det de benoemde zitting zal hebben gedurende den tijd van zes jaren, en dat de benoeming onderworpen blijft aan de voorwaarden, die later in het reglement van bestuur zouden kunnen worden gesteld.

Men verneemt dat de heer baron Henri van Brienen, onlangs aan een der aanzienlijkste familien van België vermaagschapt door zijn huwelijk met de jonkvrouwe Leon Dhoogvorst, te Parijs overleden is. *(Echo.)*

Het Koninklijk besluit van den 11den Februarij 1854, betreffende de uitloting en aflossing van 3½ percents schuldbekentenissen, voor het jaar 1854, houdt in:

Art. 1. Op den eersten April 1854 wordt van de schuldbekentenissen rentende *drie en een half ten honderd*, uitgegeven krachtens de wet van 27 Mei 1830 (*St.* N°. 10), en het Koninklijk besluit van 1 Julij 1830 (*Staatsblad* N°. 13), tegen honderd ten honderd aflosbaar gesteld een kapitaal van *drie maal honderd duizend gulden* (*f* 300.000).

Art. 2. De volgens art. 1 losbaar te stellen schuldbekentenissen worden aangewezen bij uitloting over het, na de op 16 Februarij 1853 gehoudene uitloting overgebleven aantal der reeksen van tien nommers, waarin, ten gevolge van het Koninklijk besluit van 21 December 1845 (*Staatsblad* n°. 92), de toen nog aanwezige schuldbekentenissen zoo na mogelijk zijn verdeeld, en worden alzoo dertig van die overgeblevene 2151 reeksen uitgeloot, met dien verstande, dat ingeval bij deze loting de laatste reeks, bevattende *acht* nommers mogt worden uitgetrokken, alsdan na de trekking van *dertig* reeksen, nog éene reeks worde uitgetrokken, waarvan de twee eerste nommers tot aanvulling van het losbaar te stellen kapitaal als uitgeloot worden aangewezen.

Art. 3 De loting tot aanwijzing der met 1 April 1854 aflosbare schuldbekentenissen rentende 3½ ten honderd, heeft plaats in het openbaar op Woensdag den eersten Maart 1854, des voormiddags ten elf ure, aan het lokaal van het Ministerie van Finantien te 's Gravenhage, ten overstaan van twee leden van de Algemeene Rekenkamer.

Van den uitslag der loting geschiedt onmiddellijk bekendmaking in de *Nederlandsche Staats-courant*.

Art. 4. De houders der uitgelote schuldbekentenissen kunnen dezelve op den 1 April 1854 en vervolgens,

vergezeld van al de onverschenen koupons, waarvan de eerste verschijnt 1 Oktober 1854, ter aflossing aanbieden ten kantore van den Agent van het Ministerie van Finantien te Amsterdam, alwaar hun het kapitaal, op hetwelk na 31 Maart 1854 geene rente meer verschuldigd is, voldaan zal worden bij assignatie op de Nederlandsche Bank.

Men schrijft uit Borger, dd. 14 Feb. aan den *IJsselbode*:

»Als een bewijs, dat ook hier het bijgeloof nog niet geweken is, diene het volgende: Voor eenige dagen had een boer in deze gemeente twee kalveren ziek; hij dacht aanstonds aan heksen, omdat beide een weinig tijds te voren door een persoon, welke onder de beschuldiging van tooverij stond, aangezien waren en bij die gelegenheid door dezen over den rug waren gestreken. De onnoozele boer, hierover vertoornd, zeide: »Ik zal hem dat wel afleeren," en ging daarop naar een duivelbander, welke zeide, dat de heks door een gebroken ruit in zijn achterhuis binnen kwam. De boer ging daarna, met een dikken knuppel gewapend, des avonds bij die opening staan tot 11 à 12 uur toe; eindelijk hoort hij iets tot de opening naderen, heft zijne knuppel omhoog, en terwijl eene hand door de opening gestoken wordt, slaat hij toe met den uitroep: »dou zast mij nou neet langer plaogen, 'k weet wal das dou' nou kepot zins." Hij loopt daarop naar buiten om den heks nog beter het terug keeren af te leeren, maar vindt, o schrik; zijn eigen zoon op den grond liggen, welke gewoon was, als hij des avonds laat in huis kwam, door deze opening de deur te ontsluiten en zoo ongemerkt binnen te sluipen. Deze is er echter met eene ligte wonde afgekomen; de schrik was het ergste; het had echter noodlottige gevolgen kunnen hebben."

's GRAVENHAGE, 19 Februarij. Heden is de verjaardag van Z. M. den Koning, overeenkomstig H. D. verlangen, op eenvoudige wijze in deze rezidentie gevierd. Van de openbare en van vele bijzondere gebouwen wapperde 's lands vlag. Het klokkenspel deed zich gedurende den geheelen dag bij afwisseling hooren. Na afloop van de militaire godsdienstoefening werd er in de maliebaan eene groote parade gehouden. Z. M. heeft des morgens de leden van H. D. militaire Huis ontvangen, die den Koning hunne gelukwenschen hebben aangeboden. Ook de personen, tot de onderscheidene Hofhoudingen behoorende, zijn bij H. D. toegelaten. Des middags was er een dejeuner-dinatoir bij H. M. de Koningin-Moeder, dat door HH. MM. den Koning en de Koningen, HH. KK. HH. den prins van Oranje, prins en prinses Hendrik, prins en prinses Frederik en prinses Maria werd bijgewoond.

— H. M. de Koningin heeft heden het Luthersche Weeshuis met een bezoek vereerd, en wel op het oogenblik dat de wezen aan tafel gezeten waren, om 's Konings verjaardag te vieren. De Koningin werd door heeren regenten ontvangen. H. M. heeft zich met de weezen zeer minzaam onderhouden.

— Z. M. heeft den kolonel van Boecop, plaatselijk kommandant der vesting Maastricht, benoemd tot lid van het Hoog Militair geregtshof.

— In den loop dezer week worden in de rezidentie verwacht 's Konings kommissarissen in de provincien Noord-Brabant en Drenthe.

— Z. K. H. de prins van Oranje is, ter viering van den verjaardag van H. D. koninklijken vader, van het instituut te Noordhey in deze rezidentie gekomen.

— Bij besluit van 15 dezer heeft Z. M. gelieven te bepalen, dat de godsdienst gezindheden binnen het Rijk onder kennisgeving van den gezegenden staat, waarin zich Hoogstdeszelfs zuster, mevrouw de groothertogin van Saksen-Weimar-Eisenach bevindt, zullen worden uitgenoodigd om daaraan in derzelver gebeden indachtig te zijn, opdat door de vaderlijke zorg des Almagtigen, H. K. H. met voortdurende welstand begunstigd en, in tijd wijle door eene voorspoedige bevalling bevrijd worde.

LOOSDUINEN, den 19 Februarij. Heden middag, ten half drie ure is alhier gestrand de kof *Alberdina*, kapitein Woordman, in lading hebbende wijn, komende van Bordeaux en bestemd naar Amsterdam. De equipage, bestaande uit vijf man is door de reddingboot, onder bestuur van den heer P. Varkevisser, van Scheveningen, aan boord aan wal gebragt, dank den menschlievenden ijver van Scheveningsche visschers, bijgestaan door het beotje van Ter Heijden, waarvan de bemanning bijna het slagtoffer was geworden van hare edele pogingen, daar dat bootje in de branding is omgeslagen. Gelukkig werd ook zij gered. De heeren commissaris van politie Belir, de geneesheer en verloskundige Hoos, Maas en J. Wattreus hadden zich alleriijk naar de plaats der stranding begeven. De heer Hoos heeft de schipbreukelingen zoowel dadelijk bij hunne redding, als later toen zij in eene aanlegplaats waren opgenomen alle mogelijke geneeskundige hulp verleend. Onze geachte burgemeester de heer Waldeck, heeft zich door zijnen bijzonderen ijver weder zeer onderscheiden.

ROERMOND, 17 Febr. In den nachts van eergisteren op gisteren had alhier het volgende ongeluk plaats. In den roef van een in de haven liggend schip lag de schipper M. v. H., wonende te Lith, in het bed, en diens knecht op den grond te slapen, terwijl de kagchel goed brandde. De knecht plotseling ontwakende door het vuur vatten zijner kleederen, loopt naar buiten, hulp roepende en ontvangt die ook van de in de nabijheid zijnde personen. Bij het uitgaan liet hij zijnen meester uit het bed opstaan, doch buitengekomen, ontwaard hij hem niet meer. Naar alle vermoedens is deze door de gladheid der planken of door den haast, waarmede ook hij zich naar buiten spoedde over boord geslagen en verdronken. Tot heden is men er nog niet in geslaagd het lijk op te visschen. De knecht is slechts met eenige geringe brandwonden er af gekomen.

WEERT, 16 Februarij. In den laten avond van eergisteren vonden eenige huiswaarts keerende ingezetenen van het gehucht Boschhoven een meisje, in dat gehucht te huis behoorende, geheel bewusteloos en bebloed op den dijk der Zuid-Willemsvaart liggen. Naar hare ouderlijke woning gebragt zijnde, bleek het, door een geneeskundig onderzoek, dat zij eene wonde op het achterhoofd had, en de de schedel op dat punt was verbrijzeld. Er moet dus aan misdaad gedacht worden, doch doordien de verwonde buiten staat was de minste inlichtingen te kunnen geven, bleef de zaak met eenen digten sluijer omhuld, welken men vreesde niet te zien opheffen toen het slagtoffer der mishandeling gisteren avond, na steeds in denzelfden bewusteloozen staat te hebben verkeerd, den geest gaf. Er verspreidt zich echter een gerucht, als zoude zekere alhier wonende man, niet vreemd aan het voorval zijn.

Heden morgen kwamen alhier aan de heeren regtercommissaris, substituut-officier en griffier bij de regtbank van Roermond, ten einde een onderzoek ten deze in te stellen, als wanneer de bedoelde persoon onmiddelijk in verzekerde bewaring werd genomen, en tot de lijkschouwing werd overgegaan, waaruit zou zijn daargesteld, dat de manslag door middel van een vuurwapen gepleegd was als hebbende men een looden kogel in de hersenen gevonden. Eene menigte getuigen zijn reeds gehoord, en zoo als verhaald wordt moeten zeer belangrijke ontdekkingen omtrent het aanschaffen door den verdachte van een pistool en kruid gedaan zijn. De verdachte leidde een zeer losbandig en berispelijk leven. De verslagene daarentegen was van een geheel onbesproken gedrag, en men wil dat zij reeds meermalen de tusschen haar en den beschuldigde bestaande verkeeringen had zoeken af te breken, en daartoe had voorgewend, dat zij een anderen vrijer had. De jaloerschheid zou dus hier wel de drijfveer hebben kunnen zijn.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 19 Febr. Men verneemt thans dat het expeditie korps zal bestaan uit drie divisien elk van 10, à 14000 man, en gekommandeerd door de generaals Pelissiec, Caurobert en Mac-Mahon. Twee divisien staan reeds op het punt van te vertrekken; de derde zal later volgen, en men organiseert een vierde, indien de omstandigheden het mogten vereischen.

Men weet echter nog niet of het opperbevelhebberschap zal worden opgedragen aan prins Napoleon, aan een der maarschalken van Frankrijk of aan generaal Pelissie.

— Er is ook sprake om de bezetting te Rome te versterken.

— De generaal Casteljane, gezant te Petersburg, is teruggeroepen en wordt iederen dag te Parijs verwacht.

— De *Moniteur* meldt dat het antwoord van den Czaar op den brief van Keizer Napoleon, den 18 te Parijs is ontvangen.

De Czaar treedt niet in de bevredigende propositien

— De *Constitutionnel* verklaart dat een der reden, waarom de brief van Keizer Napoleon publiek gemaakt is, daarin bestaat om aan Engeland te toonen welken weg de Keizer der Franschen gezind is, in den oorlog tegen Rusland, te volgen.

Men leest in de *Bretagne van Saint Brieuc*:

De kennisgeving der nota van de Porte aan den Oostenrijkschen Internuntius (dd. 31 December 1853) vernietigt de laatste verschooning van sommigen katholieke Duitsche schrijvers, die Rusland tot den oorlog aanspoorden, in het belang, gelijk zij voorgaven, der Christenen in de Levant. Die schrijvers vleiden zich aanvankelijk dat Oostenrijk hunne gevoelens deelde, en verbeeldden zich dat Frankrijk revolutionnaire, veroveringszuchtige bedoelingen zou kunnen voeden; eene en andere meening was ongegrond. Vervolgens beweerden zij dat de Porte weigerde aan hare Christen onderdanen waarborgen te geven, tegen den door Rusland ondernomen oorlog regtvaardigde. Die laatste aantijging ontgaat hunne politiek. Zie hier de verklaring van het Ottomanische gouvernement:

»Wat de godsdienstige privilegien betreft van de onderdanen des Sultans, welke het Islamismus niet belijden, zij zijn gedurende eeuwen door de gunst der glorierijke voorvaders van Z. H. den thans regerenden sultan, verleend geworden, en door hem laatstelijk nog bevestigd bij firmans met het keizerlijk zegel voorzien. Bovendien, de Verhevene Porte beschouwt het als eene zaak van eer, die voorregten onafgebroken te handhaven, en, gelijk zij aan gansch Europa heeft bekend gemaakt bij gelegenheid der afkondiging van den *tanzemat*, zal zij ook niet aarzelen bij deze gelegenheid aan alle Staten eene verklaring te zenden, waarin zal vervat zijn hare opregte en onwrikbare bedoeling, om voor altijd de godsdienstige voorregten der verschillende gezindten harer onderdanen te handhaven, en ingeval dat een dier gezindten meer voorregt mogt genieten dan de overige en deze laatsten mogten verzoeken daaraan ook deel te hebben, alsdan zal de Porte, in hare gevoelens van regtvaardigheid, die gelijkheid evenens toestaan. De Verhevene Porte zal geen bezwaar hebben om aan elk der vier hoven exemplaren te zenden, der bovengenoemde firmans, met daarbij gevoegde in dien zin luidende officieele nota's en tevens in denzelfden vorm aan het Russische hof.

»Het geredigeerd voorstel ter uitvoering van het besluit, genomen ten aanzien van het Heilige Land en de oprigting van eenige gebouwen voor godsdienstig gebruik bestemd, zal bepaald worden aangenomen."

Men ziet dat Turkije aan de Grieken alles vergunt wat mogelijk is in dit oogenblik, zonder zich aan de Russen te onderwerpen. Bovendien, het waarborgt gelijke regten aan al de overige Christelijke gezindten, dat verre is van aan de bedoelingen en het voorbeeld van Rusland te beantwoorden.

De Katholieken in Rusland zouden verrukt des Czaars voeten kussen, indien hij hun de godsdienstige en burgerlijke vrijheid schonk, waarvan de Grieken in Turkije het genot hebben; indien hij hun tot gouverneur en burgerlijke overheden een Roomschen patriarch en katholieke burgemeesters gaf, en het verlof om vrijelijk hunne Godsdienst te mogen belijden.

Rusland wil alom in de Levant uitsluitende overheersching der Grieken daarstellen, die alom de ergste vijanden der Katholieken zijn: de andere groote mogendheden willen in de Levant de godsdienstvrijheid van alle Christenen behouden en uitbreiden: dat is de questie uit een godsdienstig oogpunt beschouwd. Is het mogelijk dat een waar Katholiek de partij der Russen kiest?

— Nog zelden is zulk een onbestendig weder waargenomen als in de laatste dagen te Parijs het geval was. Zoo heeft in den afgeloopen nacht eene vreeselijke orkaan gewoed, welke hier en daar schade heeft aangerigt. Ten 6 ure des morgens heeft het gevroren; ten 8 ure was het weder schoon, toch uur later viel de sneeuw met digte vlokken; ten 10 ure had men achtervolgens ijzel, hagel en regen, en ten 12 ure woei en regende het bij het schijnen der zon.

ENGELAND.

LONDEN, 19 Februarij. Ten aanzien der Oostersche questie, gisteren in het huis der gemeenten besproken, heeft Lord John Russell zich zeer nadrukkelijk uitgelaten en op eene wijze, die aan alle partijen zelfs aan die der oppositie, heeft voldaan.

De Lord heeft zich, over Rusland sprekende, van uitdrukkingen bediend, in den geest en toon, op dit moment in Engeland heerschende. Elke opzogzuchtige uitdrukking en elke scherpe kritiek van het gedrag des Czaars is met een uitbundige geestdrift toegejuicht.

Hij heeft de handelwijze van Rusland geschilderd als verraderlijk en er op uit om de Westersche mogendheden te bedriegen, en verklaard dat een gouvernement, 't welk na den moord te Sinope gepleegd *Te Deums* liet aanheffen, en zulk een verraderlijken overval, als een schitterende overwinning uitbazuinde, hem walging baarde. Hij heeft den Czaar een vermetelen overweldiger, en indringer genoemd.

Lord John Russell heeft op nieuw een historische schets van de questie geleverd, beginnende met de gezegde plaatsen. Dit alles was bekend, doch er is in deze beschouwing een geheel nieuw punt aangegeven, namelijk de verklaring, dat eenigen tijd vóór de verwoesting te Sinope, de gezanten van Frankrijk en Engeland besloten hadden, dat eenige schepen der vereenigde eskaders naar de Zwarte Zee zouden zeilen, waardoor de vernieling van de Turksch-Egyptische vloot zou zijn voorkomen geweest. Reeds hadden de admiraals hiertoe last ontvangen, toen de Fransche gezant de heer de la Cour werd teruggeroepen. De generaal Hamelin weigerde toen te gehoorzamen aan een teruggeroepen gezant, en zijn opvolger de generaal Baraguey d'Hilliers gaf er bij zijne komst te Konstantinopel geen gevolg aan. Geen enkel vaartuig der eskaders zeilde alzoo naar de Zwarte Zee. Men weet wat er vervolgens te Sinope is gebeurd.

Vooral in het tweede gedeelte zijner rede heeft Lord Russell zich verklaard aangaande het doel, dat door Engeland in vereeniging met Frankrijk beoogd wordt. Hij verklaarde overtuigd te zijn, dat de brief van Keizer

Napoleon op den Czaar wel niets gunstigs zou uitwerken, en dus de beide zeemogendheden aan Turkije een werkdadige hulp zouden verstrekken.

Aan het einde zijner rede heeft de Lord gezegd, dat gelijk de zaken thans gesteld zijn, het Parlement ten volle vertrouwen moest stellen in het gouvernement, en geen nieuwe ophelderingen moest vragen, wijl zulke ophelderingen, als loopende over oorlogsoperatiën, in staat waren van alles te bederven. Zoo gij dan geen vertrouwen in ons stelt, dus eindigde de spreker, draagt dan de leiding der zaken op aan anderen, die zulk een vertrouwen beter verdienen; doch zoo gij vertrouwen stelt, houdt u dan aan ons en laat het aan ons over om deze zaak tot hare oplossing te brengen.

Bij monde van den heer d'Israëli heeft de oppositie verklaard zich niet te zullen verzetten tegen de aanvragen van het gouvernement, wanneer die de ontwikkeling eener krachtige houding te water en te land ten doel hadden.

Voorts heeft Lord John Russel verklaard dat aan Turkije bij eene formele overeenkomst het regt ontzegd wordt, om voortaan onmiddellijk met den Czaar over den vrede te onderhandelen, zonder toestemming van Frankrijk en Engeland. Deze overeenkomst was den Sultan aangeboden doch door hem nog niet geteekend, maar er was geen twijfel dat de Porte hiertoe genegen zou wezen.

— Het 30ste regement van linie, bestemd voor het expeditie-korps is van Konigstown vertrokken. Het 17de regement heeft zich uit Dublin naar Cork begeven, om zich aldaar in te schepen.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 19 Febr. Men spreekt in dit oogenblik van niets anders te Parijs dan van den brief des Keizers aan den Russischen Czaar, en volgens de dagbladen is dat stuk het merkwaardigste dat, sedert de Oostersche quæstie de gemoederen bezig houdt, het licht heeft gezien. Het gerucht werd intusschen gisteren en heden (14 en 15) door spekulanten ter beurze verspreid, dat uit Petersburg op dien brief een antwoord was ontvangen, dat een regtstreeksche oorlogsverklaring behelsde. Het antwoord kan echter niet voor den 18 of 20 te Parijs zijn. Wat in de tegenwoordige gesteldheid bovenal moet opgemerkt worden is de bijzonderheid dat niemands noch ministers, noch staatsraad, eenige kennis van het schrijven of het verzenden van den brief gehad hebben. Hetzelfde geval vond vroeger plaats ten aanzien van het dekreet der inbeslagneming, terwijl ook destijds niemand de konstitutie, voor hare openbaarmaking, voor oogen heeft gekregen.

Bij gelegenheid van den aanstaanden karnaval zijn er veel strengere verordeningen uitgevaardigd dan vroeger. Alle pleeggewaden zijn verboden, niemand mag, gelijk men eertijds gewoon was, in geestelijk gewaad, in de uniform van overheidspersonen, als anderzins verschijnen. Ook het verbranden van poppen op de pleinen is niet geoorloofd, en de policie heeft bevel ontvangen de orde ten strengste te handhaven. — De nachtelijke aanvallen zijn sedert eenigen tijd op onrustbarende wijze vermeerderd, voornamelijk wordt daarmede het *quartier latin* geplaagd. De patrouilles zijn in deze maand verdubbeld.

— Freiburg, 16 Febr. Bij vonnis van het geregtshof dd. 7 dezer is Dr. J. C. Riess, redakteur van het *Sonntagsblatt fur das Christlichen Volk*, te Stuttgart, wegens storing der openbare rust en orde door middel van de drukpers tot eene gevangenisstraf van vier maanden en eene boete van 300 fl. verwezen. [De dankbaarheid van alle Katholieken zal den heer Dr. Riess ruimschoots voor die vervolging schadeloos stellen. In Baden veroordeeld te worden is tegenwoordig eene eer.

— Men zegt, dat graaf von Leiningen voor zijn gezantschap bedankt heeft. In zijne plaats zou de heer von Dusch, zoon des ministers, naar Rome vertrekken.

— Kehl, 14 Febr. Den 12 en 13 dezer hebben hier meer dan 1000 personen overnacht, meestal uit het aangrenzende Würtemberg, die over den oceaan een nieuw vaderland willen zoeken. Naar het schijnt zal dit jaar de landverhuizing over onze plaats, grooter zijn dan tot hiertoe het geval was; de alhier wonende agenten hebben bereids voor de volgende drie of vier weken kontrakten voor omstreeks 10,000 personen gesloten.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 20 Februarij.

BEVALLEN (16 Febr.): C. E. Groote, geb. Gerritsen, Z. — (17 Febr.): S. Roland Holst, geb. Posthumus, D. - C. Hoijer, geb. Striethorst, Z. — (18 Febr.): M. Frohwein, geb. van Waalwijk, D.

OVERLEDEN (18 Febr.): J. Limburg 76 j. - H. F. Jacquemet, 61 j. - C. M. van de Grampel, 48 j.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 20 Februarij.

Tarwe en Rogge tot vorige prijzen met weinig handel verkocht van Tarwe: 131 ℔ Wtb. Pools. *f* 510; 128 ℔ b. dito *f* 490; 137 ℔ Kubanha *f* 450; 132 ℔ dito *f* 425.

Van Rogge: 124 ℔ Pruissische *f* 374; in veiling: 113, 115 ℔ Donau *f* 285, 290.

Garst als voren, 112 ℔ Deens. *f* 260, 262.

Haver zonder handel.

Boekweit in een doen: 123 ℔ Amersfoorder *f* 285; 119 ℔ Holst. *f* 269.

Op 9 vaten Olie in April ek. 70; Sept. 65; Oct. 65 £. In veiling 111, 12 ℔ Odessa *f* 10¾. *Raapolie* op 6/w. *f* 40; Vliegend *f* 38¾, ½; 4°. Mei ek. *f* 38½; Sept. 36¾; Oct. *f* 36¼; Nov 36¾; Dec. *f* 36¾. *Lijnolie* op 6/w. *f* 31½; Vliegend *f* 30¼. *Hennepolie* op 6/w. 39¼, Vliegend 38.

LONDEN, 17 Febr. SUIKER. *Ruwe.* Over het algemeen flaauw gestemd en vreemde soorten zijn 6 d. a 1 s. lager aan te nemen. — *Geraffineerd* voor uitvoer in Crushed met weinig zaken en iets lager te bekomen.

KOFFIJ. *Native Ceylon* flaauw op 48 s voor goed ordinair aan te nemen. Plantage *Ceylon* en vreemde soorten zonder handel.

RIJST. De vraag is zeer verlevendigd tot 6 d. hoogere prijzen. — Ruim 30,000 balen zijn in deze week verhandeld. Bengaalsch 15 a 15 s. 6 d. voor middel, Madras 14 s. 6 d. a 15 s.

SPECERIJEN. *Notenmuscaat* gevraagd en prijsvast. — *Foelij* gezocht.

GEDROOGDE FRUITEN. *Krenten* met beperkte vraag. — *Rozijnen* zeer stil.

TALK lager. Petersburger 61 s 9 d. a 62 s.

GRAANMARKT. *Tarwe* met weinig vraag. *Garst* traag, *Haver* lusteloos. — VEEMARKT. Algemeen was de handel flaauw.

BOTER Vreemde soorten gezocht. Friessche fijne 112 a 114 s., mindere 90 a 100 s — KAAS goed gevraagd. Goudsche 47 a 54 s.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	*f* 55⅝	Livorno	2/m.	*f* 87¾
»	zigt	» $56\frac{5}{16}$	Napels		» 81
Bordeaux	2/m.	» 55	Petersburg	»	» 1.78
»	½/m.	» 55⅜	Weenen	6/w.	» 26¾
Madrid	3/m.	» 241	Augsburg	»	» 35⅝
Cadix	»	» 241	Frankfort	»	» 98½
Seville	»	» 238	Hamburg	2/m.	» $35\frac{1}{16}$
Bilbao	»	» 239	»	zigt	» $35\frac{7}{16}$
Lissabon	»	» 46¾	Londen	2/m.	» 11,51½
Porto	»	» 40¾	»	zigt	» 11,67½
Genua	2/m.	» 45¼	Rotterdam	»	» ⅛

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

	pCt.	18 FEBR. 4 u. gebl.	20 FEBR.			4 u. gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	2½	59⅜	58¼	a	58⅝	58⅜
Dito Dito	3	72⅜	71½	"	72	71⅝
Dito Dito	4	89½	88⅛	"	88½	88¼
Amortisatie	3½		89	"		
Handel-Maatschappij	4½			"		
Haarlemmermeer	5			"		
O. I. Leening 1844	4			"		
Aand. naamloze Spoorweg	4½			"		
Dito Hollandsche dito						
Obligatiën	4½			"		
België, Certifikaten	2½			"		
Dito	4½			"		
Dito *Rothschild*	2½		45¾	"		
Frankrijk, Certifikaten	3			"		
Rusl., bij *Hope en C°.*	5	100¾	99½	"	100	
Dito A°. 1828—1829	5	100½	99¾	"	99⅞	
Inschr. op 't Grootboek	6		65¾	"		
Dito Certifikaten	6			"		
Certifikaten te Hamburg	5			"		
Negot. 1831 en 1833	5			"		
Negot. 1840	4			"		
Dito *Stieglitz*	4			"		
Dito Nieuwe	4			"		
Nieuwe Engelsche	4½	88⅞	87½	"	87¾	
Spanje, Nieuwe 3 pCt. thans	1	18⅞	18⅛	"	18¼	
Nieuwe	3			"		
Binnenlandsche	3	35⅞	34¼	"	34½	34¼
Cert. Coup. Sp. Com.		$4\frac{3}{16}$	4	"	4⅛	
Amortisable Schuld				"		
Portugal, te Londen	3	34⅜	33¼	"	33½	
Dito Uitgestelde				"		
Weener Bank	5			"		
Dito	4			"		
Metalliek 1816—1852	5	65¼	62¾	"	64	63⅛
Dito 1847	2½	33⅞	32¾	"	32⅞	
Dito 1851 en 1852	2½	33⅞	32¾	"	32⅞	
Dito 1849	5	83	81½	"		
Dito Letter B	5	83	81½	"		
Aand. *f* 500 bij *Rothsch.*				"		
Dito - 250 dito 1839				"		
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5			"		
Polen, Obligatiën	4			"		
Aandeelen 1835				"		
Dito met Loting fl. 600				"		
Sardinië, te Londen	5			"		
Denemarken, dito	5			"		
Peru, dito	4½		59½	"	60½	
Grieken, te Londen	5			"		
Philadelphia, bij *Hope en C°.*	5			"		
Dito te Londen	6			"		
Dito Bank				"		
Louisiana, te Londen	5			"		
Brazilië, te Londen 1824	5			"		
Dito 1843	5			"		
Grenada, dito à £ 100	2½			"		
Dito Uitgestelde			$6\frac{9}{16}$	"	6⅝	
Ecuador				"		
Mexico, te Londen £ 100	3	24⅛	23	"	23½	23⅜
Dito Onbepaalde	3	24⅛	23	"	23½	23⅜
Venezuela, te Londen	3¾			"		
Dito Uitgestelde	1			"		

De markt ondervond heden eene algemeene en gevoelige achteruitgang, door veel verkooporders, welke heden in meest alle fondsen plaats vonden.

Koers van het Geld. Beleening 2½ pCt., Prolongatie 2½ pCt. Diskonto 3 pCt.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 19 Febr. Belg. leen. 2½ pc. —, 1840, 1844 4½ pc. —, 1852, —; Spanje 1—3 pc. 18⅝; Binnenl. 3 pc. 35¾; Romeinen 5 pc. —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 68½

PARIJS, 18 Febr. Fransche 3 pc. 68.—; 4½ pc. 97.40 Bank-Aktiën 2700; 3 pc Spanje —; id. 1 pc. —; 4½ pc. Rusland —; Met. 5 pCt. —; Rom Leening 1850 85.

MADRID, 16 Febr. 3 pc. Schuld 35⅝; 1 pc. dito 19¾.

LONDEN, 20 Febr. Consols 90¾ a 90⅞; 3 pc. Spanje buitenl. 40¼ a —, 1 pc. dito 18½ a 19, Comité-Bewijzen 4 a Passive 4 a —, Rusl. 5 pc. 104½ a —; 4½ pc. dito 89½ a Holl. 4 pc. 92 a —; 2½ pc. 59 a 61; Braz. 98½ a —; Peru 4½ pc 66 a —; Gren. uitg. 6¾ a ; id. werk 18½ a —; 3 pc. Mexiko 24½ a 25; 4 pc. Portugal 37 a 39; Ecuador 4 a —; Wissel op Amst. —.—; Parijs —.—, Hamburg 3 m. —.—.

WEENEN, 18 Febr. Met. 5 pc. 89⅝; id. 4½ pc. 78⅞; Bank Aktien ——; Wissel op Londen 12.37, Amst. ——; Parijs 151½; Goud 35, Zilver 27¾.

BERLIJN, 18 Febr. 3½ pc. Pruissische Staatschuld — 4½ pc. Rusland 86¾p; 5 pc. 100; Wissel op Londen 3/m. 6 Th. 16⅝; Parijs 78¾; Amst. 141⅞p. Weenen 89 ⅞; Petersb. 103¾p.

HAMBURG 18 Febr. Spanje 3 pc. 33¾; id. 1 pc. 1[illegible] Sardinië 5 pc. —; Wissel op Londen 3/m. —; Weenen 97½.

FRANKFORT, 18 Febr. Met. 5 pc. 69⅛, 3 pc. Spanje binnenl. 36; id. 1 pc. 18⅞; Wissel op Londen 3/m. — Parijs —; Amsterdam —.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

HELVOET, 17 Febr. J. F. Gulbransed, Mathilde, Triest l. v. Cowes. — 18 Febr. E. de Boer, Eduard, Triest.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 20 Februarij in lading naar:

Keulen	H. Hoogeweg, de Hoop.
Heilbron	J. Staab, Washington.
Manheim	G. Ilscher, Delphin.
Dusseld & Neus	J. Van Beek, de Wilhelmina.
Mainz	J. Beijdekker, Mainz N°. 2.

Rijnhoogte ARNHEM 18 Febr. 1 el. 67 duim. KEULEN 18 » 7 vt. 3 »

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitge[illegible]